vers VO OR vers

LEZING 4
48 MINUTEN

EZRA

9-10

Ezra’s gebed en hervorming naar aanleiding van huwelijken met heidense vrouwen.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/ezra/9-10

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Ezra en de huwelijken met heidense vrouwen	4 min	4
2	Geloof en cultuur bij de partnerkeuze	3 min	6
3	Joodse afkomst, bekering en identiteit	5 min	7
4	Partnerkeuze en trouw aan Christus	4 min	10
5	God verheerlijken door trouw in het huwelijk	2 min	12
6	Nehemia treedt op tegen gemengde huwelijken	2 min	13
7	Beven voor Gods Woord	3 min	14
8	Voorbede en verbondenheid met het volk	3 min	16
9	Ezra belijdt schuld ondanks Gods genade	5 min	18
10	Het voorstel om vrouwen weg te sturen	3 min	21
11	Vasten als uiting van rouw en geloof	4 min	23
12	Het volk bijeen voor herstel van de trouwbreuk	3 min	26
13	Zorgvuldig onderzoek van de huwelijken	2 min	28
14	Paulus over het huwelijk met een ongelovige	2 min	29

15 Huwelijksbeloften blijven gelden na bekering 3 min 31

Om verder te lezen 32

1

Ezra en de huwelijken met heidense vrouwen

We hebben nog twee hoofdstukken van Ezra te gaan. En in de twee die we zojuist hebben behandeld, kregen we heel weinig informatie, behalve dat Ezra vanuit Perzië naar Jeruzalem reisde met een heleboel spullen, veel goud en zilver, en een brief van Artaxerxes, de koning van Perzië. Daarin stond dat iedereen aan wie Ezra iets wilde vragen, het hem moest geven. En Ezra kreeg zelfs de bevoegdheid om bestuurders aan te stellen in de hele provincie ten zuiden en westen van de Eufraat. Dat is een groot gebied, en met die machtiging was Ezra toen waarschijnlijk de machtigste man. Dat betekent natuurlijk dat hij op dat moment ook de machtigste man in Jeruzalem was. Dat betekent dat hij daar orde op zaken kon stellen als hij dat nodig vond, en dat deed hij ook.

Zijn bediening — we weten niet hoeveel jaar die heeft geduurd, maar tientallen jaren later was hij er nog steeds, in de tijd van Nehemia. Hij moet dus een lange periode bezig zijn geweest met hervorming, leidinggeven en onderwijs in de verordeningen en bepalingen van Israël. Maar in dit boek hebben we slechts één voorbeeld van zijn pogingen tot hervorming, en daar gaan deze twee hoofdstukken over.

Er staat in hoofdstuk 9, vers 1:

> Toen deze dingen voltooid waren, traden de vorsten op mij toe en zeiden: Het volk van Israël, de priesters en de Levieten hebben zich niet afgezonderd van de volken van de landen rondom wat hun gruwelen betreft, namelijk van de Kanaänieten, de Hethieten, de Ferezieten, de Jebusieten, de Ammonieten, de Moabieten, de Egyptenaren en de Amorieten. Zij hebben immers uit hun dochters voor zichzelf en voor hun zonen vrouwen genomen en hebben het heilige zaad vermengd met de volken van de landen rondom, en de vorsten en de machthebbers hebben als eersten de hand gehad in deze trouwbreuk.
>
> EZRA 9:1-2

Blijkbaar was het gewoon een algemene gewoonte onder de Joden die uit Babylon terugkwamen om te trouwen met wie ze maar wilden, ook met heidense vrouwen. En ze zijn niet alleen met hen getrouwd, maar hebben ook concessies gedaan aan de godsdiensten van deze vrouwen. En dat gold niet alleen voor de Joden, maar ook voor de priesters en de Levieten. De Levieten mochten buiten hun stam trouwen, maar de priesters niet. De priesters moesten trouwen met mensen die in heel strikte zin raszuiver waren, enzovoort. En toch waren de priesters en de Levieten en de leiders van het land de ergste overtreders in dit geval van het doen van concessies.

Er wordt vermeld om welke volken het gaat, met hun gruwelen, en met wier dochters deze mensen waren getrouwd en aan wie ze concessies hadden gedaan. Het zijn de Hethieten, de Ferezieten en de Jebusieten, die natuurlijk Kanaänieten zijn. Dit zijn mensen over wie God uitdrukkelijk tegen Israël had gezegd dat ze niet met hen mochten trouwen. Zij waren de oorspronkelijke bewoners van het land, destijds in de dagen van Jozua, die uitgeroeid moesten worden, maar dat niet werden.

Maar ook de Ammonieten en de Moabieten worden genoemd. Dit zijn de volken die aan de oostkant van de rivier de Jordaan woonden, in het gebied van Gad en Manasse en Ruben. Ook zij waren erfvijanden van Israël. Ze waren geen Kanaänieten, en er was

geen uitdrukkelijk verbod om met vrouwen uit die volken te trouwen. Maar de godsdiensten van die volken waren natuurlijk een gruwel. Ze aanbaden Kamos en Moloch en die goden die offers van zuigelingen eisten. Dus met deze vrouwen trouwen, terwijl deze vrouwen onbekeerd waren, was net zo aanstootgevend als met Kanaänieten trouwen.

2

Geloof en cultuur bij de partnerkeuze

Trouwen met een Kanaäniet kon wel als die Kanaäniet zich bekeerde tot de aanbidding van Jahweh. We zien bijvoorbeeld dat Rachab, die een Kanaänitische was, zich tot het jahwisme bekeerde en daardoor in de familie van Juda trouwde. Zij was een voormoeder van Jezus Zelf en van David. Dat was blijkbaar in orde, omdat ze geen aanhangster van de godsdienst van de Kanaänieten meer was. Het ging God hier meer om huwelijken tussen mensen met verschillende godsdiensten of verschillende geloven dan om huwelijken tussen mensen van verschillende rassen. Er is in de Bijbel eigenlijk geen bewijs dat God tegen huwelijken tussen mensen van verschillende rassen is. Maar Hij is wel tegen huwelijken tussen mensen met verschillende geloven.

Geloof maakt ook deel uit van de cultuur. Ik denk dat het grootste probleem dat mensen tegenkomen wanneer ze met iemand van een ander ras trouwen, is dat verschillende rassen vaak verschillende culturen hebben. Dat komt eenvoudigweg doordat ze uit verschillende delen van de wereld komen en hun culturen zich onafhankelijk van elkaar hebben ontwikkeld. Vaak ontdekken mensen die met iemand van een ander ras trouwen dat ze eigenlijk met iemand uit een andere cultuur trouwen. Het zijn vooral de culturele verschillen die problemen veroorzaken. En godsdienst is een van die culturele dingen.

Natuurlijk, als mensen van verschillende rassen christenen zijn geworden en een min of meer vergelijkbare christelijke cultuur hebben aangenomen, wordt dat probleem kleiner. Maar de Joden hadden in dit geval niet eens van hun heidense vrouwen geëist dat ze zich bekeerden. Ze overtraden dus Gods wet. En het ergste is dat ze het heilige zaad verontreinigden, dat wil zeggen: het zuivere Joodse geloof en de zuivere Joodse bloedlijn.

Natuurlijk waren bloedlijn en geloof in het denken van de Joden heel sterk met elkaar verweven. Als je uit Joodse ouders geboren was, werd aangenomen dat je het Joodse geloof aanhing. Je werd op de achtste dag door je ouders besneden, en dat bracht je in een verbondsrelatie met God en verplichtte je om de wet van God te houden. Een Jood hing dus in wezen vanzelfsprekend het geloof in Jahweh aan, tenzij hij iets specifieks deed om dat af te zweren, of een van die dingen deed waarover de wet zegt:

Iedereen die dit doet, wordt uit het volk verstoten.

Dat waren dingen zoals afgoden aanbidden, een moord plegen en nog andere dingen van die aard — heel gruwelijke overtredingen.

Over het algemeen was een Jood van geboorte ook een Jood wat zijn godsdienst betreft. Dat is vandaag niet zo. Er zijn vandaag waarschijnlijk evenveel atheïstische Joden, Joods naar ras maar atheïstisch naar overtuiging, als Joden die Joods zijn in hun geloof. Er zijn tegenwoordig enorm veel Joden die boeddhist zijn. En er zijn natuurlijk Joden van elke godsdienst. Het is tegenwoordig geen vanzelfsprekendheid dat iemand van Joodse afkomst het Joodse geloof zou moeten aanhangen of zou aanhangen. Maar in die dagen was dat wel vanzelfsprekend. Als je Joods was van geboorte, moest je ook Joods zijn in je geloof. Het was niet echt een vrijwillige godsdienst. Je werd Joods doordat je ouders je ter wereld brachten en je besneden. En niets anders dan regelrecht verraad aan je volk en aan je God kon iets veranderen aan het feit dat je verplicht was en geacht werd de wetten van Jahweh te houden.

3

Joodse afkomst, bekering en identiteit

Heidenen konden er ook bij komen, maar in de meeste gevallen deden ze dat niet. Het heilige zaad van Israël werd verontreinigd doordat deze heidenen door een huwelijk deel van het volk werden. En ze kregen kinderen die deels Joods en deels heidens waren. Het zou dus een gemengd ras zijn, maar belangrijker nog, een gezin met een gemengd geloof. De volgende generatie zou daarom half Joods en half heidens zijn. Als zij op dezelfde manier buiten het geloof trouwden, zou het niet erg lang duren voordat de Joodse bloedlijn zelf volledig aangetast zou zijn en helemaal zou verdwijnen.

Er zijn velen die zouden zeggen dat dit in de tijd sindsdien is gebeurd, en anderen die dat tegenspreken. Er zijn mensen die geloven dat het Joodse ras nog steeds bestaat. En er zijn anderen die geloven dat het Joodse ras door gemengde huwelijken zo grondig is aangetast dat het zelfs onmogelijk is om nog van een Joods ras te spreken. Het lijkt mij dat die tweede opvatting het meeste bewijsmateriaal in haar voordeel heeft, voor zover ik dat ken, en ook het meest redelijk is. Dat wil zeggen, het ras is zo ongeveer opgegaan in de rest van de bevolking. De bloedlijn heeft zich verspreid door de hele bevolking van de landen waar Joden de afgelopen duizenden jaren hebben gewoond.

Al tweeduizend jaar leven de Joden onder de heidenen en zijn ze al vele generaties lang met hen getrouwd. Het zou dus heel ongebruikelijk zijn om iemand te vinden van wie de ouders en voorouders de afgelopen vijftig generaties of langer uitsluitend met andere Joodse mensen zijn getrouwd. Het zou kunnen, maar het zou ongebruikelijk zijn. En het zou volgens mij vrijwel onmogelijk zijn om dat in een bepaald geval met documenten aan te tonen. Het wordt dus inderdaad bijna onmogelijk om met enige zekerheid te spreken over de grenzen van een raciale groep die Joden wordt genoemd.

Mensen worden vandaag Joden genoemd omdat ze de Joodse cultuur en godsdienst behouden, maar vooral de cultuur. Er zijn namelijk mensen die zichzelf Joden noemen en die het Joodse geloof niet aanhangen. Ze geloven niet in God. Ze zijn atheïsten. Maar ze zijn van Joodse afkomst. Hoe zuiver hun bloedlijn is, kan niemand zeggen. Maar de reden dat ze als Joods worden beschouwd, is dat hun voorouders consequent de Joodse gebruiken hebben aangehouden. Ze hebben Chanoeka als een bijzondere dag erkend, en Pascha en de sabbat en de besnijdenis en dat soort dingen. Wij beschouwen die als godsdienstige zaken, maar voor veel Joden zijn ze alleen cultureel. Er zijn Joden die atheïst zijn en toch elk jaar Chanoeka vieren, net zoals er heidenen zijn die atheïst zijn en Kerstmis vieren. Het is iets cultureels, iets dat voor hen niet godsdienstig is.

Hoe dan ook, deze aantasting van de bloedlijn begon al meteen nadat de ballingen naar Jeruzalem waren teruggekeerd. Het gebeurde zelfs al vóór die tijd, want vóór deze tijd had Esther haar volk gered van de poging van de Perzen om hen uit te roeien. In het boek Esther wordt ons verteld dat veel Perzen Joden werden doordat de koning

Esther en de Joden gunstig gezind was. Dat betekent natuurlijk dat veel mensen die helemaal geen Joods bloed hadden zich eenvoudigweg tot het jodendom bekeerden. Ze werden Joden.

Zodra een heiden een Jood wordt, vermengt die zich uiteraard met de Joodse gemeenschap en trouwt die binnen die gemeenschap. Ze houden de Joodse tradities in stand en worden daarom Joden genoemd, maar ze hebben misschien helemaal geen Joods bloed in zich. Hoewel er vandaag ongetwijfeld veel Joden zijn, misschien wel de meesten, die nog een overblijfsel van Abrahams bloed in zich hebben, kan dat door de gemengde huwelijken door de jaren heen heel sterk verdund zijn. Natuurlijk zou het er niet toe doen of dat waar is of niet, want God is hoe dan ook geen racist. Het maakt God niet uit of je Joods bloed hebt of heidens bloed of wat voor bloed dan ook. Het gaat Hem alleen om het bloed van Jezus als datgene waaraan te herkennen is dat je van Hem bent.

Ze verontreinigden dus het heilige zaad, ze vermengden het, en dat werd als iets rampzaligs beschouwd. Er staat inderdaad:

De leiders en bestuurders zijn hierin vooropgegaan.

> Toen ik deze zaak hoorde, scheurde ik mijn kleed en mijn mantel en ik trok haar van mijn hoofd en uit mijn baard, en ging ontzet zitten.
>
> EZRA 9:3

Het scheuren van je kleren is, zoals we eerder hebben gezien, een cultureel teken van verdriet en bekering, maar vooral van verdriet. Het uittrekken van je eigen haar is in de Schrift geen vaststaand teken van bekering of verdriet, hoewel het kaalscheren van het hoofd dat wel is. Soms schoren mensen hun hoofd kaal als teken van rouw. Misschien had hij geen scheermes bij de hand, dus begon hij met zijn handen zijn haar uit te trekken als teken van intens verdriet. Dat is moeilijk te zeggen. En:

Hij ging verbijsterd zitten.

Hij was heel diep geraakt door wat hij aantrof toen hij in Jeruzalem terugkwam en zag hoe ver ze waren gegaan in het sluiten van compromissen.

4

Partnerkeuze en trouw aan Christus

Ze sluiten hiermee zeer vergaande compromissen, al kijken wij er misschien niet van op, omdat zoveel christenen of mensen die zich christen noemen in onze cultuur met niet-christenen trouwen. Maar als je erover nadenkt, is het een enorm verraad aan Christus. Want je trouwt vermoedelijk met iemand met wie je naar jouw idee heel veel gemeen hebt. Toch? Trouwt iemand met een persoon met wie hij niet denkt heel veel gemeen te hebben? Je vindt dat je bij iemand past, omdat je het gevoel hebt dat de dingen die voor jou het belangrijkst zijn en de dingen die voor die ander het belangrijkst zijn, goed samen zullen gaan in een gezamenlijk leven. En dat jullie het grotendeels eens zullen zijn over hoe jullie je kinderen gaan opvoeden, enzovoort.

Mensen ontdekken na hun huwelijk vaak dat dit minder het geval is dan ze hadden gedacht. Maar wanneer iemand een partner kiest, kiest hij die beslist vanuit de gedachte: ‘Met deze persoon kan ik goed overweg. Deze persoon en ik hebben veel belangrijke dingen gemeen. We kunnen onze levens echt gemakkelijk samenvoegen.’ En dat betekent dat als iemand een niet-christen kiest in wiens leven Jezus niets betekent, het haast niet zo kan zijn dat die christen Jezus in zijn leven de plaats geeft die Hem toekomt.

Ik herinner me dat ik als tiener in 1971 voor het eerst de taak kreeg om vragen van pasbekeerden te beantwoorden binnen het christelijke koffiehuiswerk. Een van de vragen die steeds weer terugkwamen, was: ‘Is het goed om met niet-christenen uit te gaan?’ Ik weet nog dat ik dacht: ‘Waarom zou je dat überhaupt willen? Wat zou je met hen gemeen hebben?’ Ik kon het me niet eens voorstellen. Waarom zou iemand met een niet-christen willen uitgaan als de persoon in kwestie een gelovige is?

Als iemand christen is, betekent dat dat Jezus alles voor je is. Alles wat je doet, alles wat je denkt, elke keuze die je maakt, is gebaseerd op Zijn heerschappij.

> En u zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand en met heel uw kracht. Dit is het eerste gebod.
>
> MARKUS 12:30

Wat zou je gemeen kunnen hebben met iemand die helemaal geen liefde voor Jezus heeft en Hem op geen enkele manier trouw is? Het is alsof je met een buitenaards wezen van een andere planeet trouwt. Hoe zou je het zelfs maar in je hoofd kunnen halen om zo iemand aantrekkelijk te vinden?

Ik begrijp hoe mensen iemand in vleselijke zin aantrekkelijk kunnen vinden. Maar als het om het huwelijk gaat en je ervoor kiest om met iemand te trouwen die geen christen is, betekent dat dat je zegt: alles wat mij het meest bepaalt, is verenigbaar met wat die ander het meest bepaalt. Anders zouden we onze levens niet op die manier samenvoegen. En dat betekent dat ik Jezus niet beschouw als iets wat in de eerste plaats bepalend is voor mijn leven. Het is verraad aan God.

En dus verraadden deze Joden God door mensen te aanbidden die andere goden aanbaden. Kijk, je huwelijk is de belangrijkste relatie in je leven. En wanneer je trouwt, droom je er natuurlijk van om één te zijn met de persoon met wie je de rest van je leven zult doorbrengen. En als die persoon God niet liefheeft en jij je leven met die persoon wilt samenvoegen, dan kun jij God niet liefhebben. Ik kan me gewoon niet voorstellen dat je dat wel zou kunnen.

Ik heb nooit ook maar een ogenblik kunnen begrijpen hoe een christen zelfs maar op het idee zou komen om met een ongelovige verkering te krijgen of een relatie aan te gaan met het oog op een huwelijk. Maar ik denk dat ik het wel kan begrijpen als die christen niet erg christelijk is, als die christen Jezus geen bijzonder belangrijke plaats in zijn leven geeft. Maar dan weet ik niet zeker of zo iemand echt christen is. Iemand die beweert christen te zijn en God niet genoeg liefheeft om te willen trouwen met

iemand die God liefheeft, van zo iemand vraag ik me echt af of hij wedergeboren is. Of zo iemand is misschien teruggevallen. Maar in beide gevallen is het iets heel verdrietigs.

5

God verheerlijken door trouw in het huwelijk

En in onze tijd hebben we nog iets heel verdrietigs, en dat is dat mensen wel met andere christenen trouwen en daarna van hen scheiden. Het hele doel van het huwelijk is God verheerlijken. Net als bij al het andere in het leven van een christen gaat het erom God te verheerlijken. Je kiest je partner vanuit je verlangen om God in het huwelijk te verheerlijken. Je blijft in een huwelijk, misschien omdat je ervan geniet en van je partner houdt. Maar zelfs als dat niet zo is, blijf je in het huwelijk om God te verheerlijken. Je hele leven is bedoeld om God te verheerlijken.

En hoe mensen met het huwelijk omgaan, of ze nu met de verkeerde mensen trouwen of van de juiste mensen scheiden, is waarschijnlijk de belangrijkste aanwijzing voor hoe hun hart tegenover God staat. Want de belangrijkste keuzes die je in je leven maakt, zijn keuzes over huwelijk en gezin. En daarin zullen de belangrijkste waarden die je leven bepalen tot uitdrukking komen.

De meeste van mijn vrienden trouwen niet met niet-christenen. Maar ik sta ervan versteld hoeveel mensen ik ken die van hun christelijke huwelijkspartner scheiden. En dat zou aanleiding geven tot dezelfde soort bezorgdheid. Wat het laat zien over de houding van mensen tegenover God, is dat ze kunnen trouwen of hun huwelijk kunnen beëindigen zoals het hun uitkomt, ongeacht wat God ervan vindt. Ze kunnen de belangrijkste beslissingen van hun hele leven nemen zonder rekening te houden met God. Het is verbijsterend om te bedenken dat mensen in de gemeente dit doen. En Ezra ging verbijsterd zitten.

6

Nehemia treedt op tegen gemengde huwelijken

Hij liet deze uiterlijke tekenen van verdriet zien door zijn kleren te scheuren en het haar uit zijn hoofd en zijn baard te trekken. Nehemia was later ook diep bedroefd over zulke compromissen in Israël, en hij pakte het wat agressiever aan. In Nehemia 13, vers 23 tot en met 25, staat:

> Ook zag ik in die dagen Joden die Asdoditische, Ammonitische en Moabitische vrouwen bij zich hadden doen wonen. Hun kinderen spraken voor de helft Asdoditisch, en ze konden geen Judees spreken, maar spraken overeenkomstig de taal van elk volk.
>
> NEHEMIA 13:23-24

Hier is Nehemia aan het woord.

Dat geeft eenvoudigweg aan in welke cultuur ze werden grootgebracht. Ze konden niet eens Hebreeuws spreken. Ze werden duidelijk niet in de Joodse cultuur of godsdienst grootgebracht.

En hij zegt:

> Ik had onenigheid met hen en ik vervloekte hen. En ik sloeg sommige mannen van hen en trok hun de haren uit. Ik liet hen zweren bij God: U zult uw dochters niet aan hun zonen geven en van hun dochters niemand voor uw zonen of voor uzelf nemen!
>
> NEHEMIA 13:25

Hij vervloekte hen, sloeg hen met zijn vuisten en trok hun haar uit. Ezra trok tenminste zijn eigen haar uit. Maar Nehemia dacht: ‘Ik houd het mijne. Ik trek dat van hen eruit. Zij zijn degenen die in overtreding zijn, ik niet.’ Dat is een goede manier om

gemeentetucht toe te passen, denk ik. Breng de overtreder gewoon voor de oudsten en laat hen hem met hun vuisten slaan en met hun vuisten zijn haar uittrekken. Dat zou iets verbazingwekkends zijn.

7

Beven voor Gods Woord

Nu terug naar Ezra, vers 4.

> Allen die beefden voor de woorden van de God van Israël, verzamelden zich bij mij vanwege de trouwbreuk van de ballingen, en ik bleef ontzet zitten, tot het avondoffer.
>
> EZRA 9:4

Ik heb gezegd dat Ezra volgens mij op de profeet Jesaja zinspeelde in hoofdstuk 7, vers 27, toen hij deze uitdrukking gebruikte:

> Geloofd zij de HEERE, de God van onze vaderen, Die het zo in het hart van de koning heeft gegeven om het huis van de HEERE dat in Jeruzalem staat, aanzien te geven.
>
> EZRA 7:27

Dat is een uitdrukking die uit Jesaja 60, vers 7 komt. Ik denk dat Ezra meer dan eens Jesaja in gedachten had, want deze uitdrukking wordt in hoofdstuk 10, vers 3 herhaald:

‘De mensen die beefden bij de woorden van de God van Israël.’ Deze uitdrukking komt uit Jesaja 66, vers 2:

> Want Mijn hand heeft al die dingen gemaakt, en daardoor bestaan al die dingen, spreekt de HEERE. Maar Ik zal zien op deze, op de ellendige en verslagene van geest, en wie voor Mijn woord beeft.
>
> JESAJA 66:2

En daar zei God:

Ik heb oog voor iemand die gebroken is en oprecht berouw heeft, en die beeft bij Mijn woorden.

Dat wil zeggen dat ze godsvrees in zich hebben. Wanneer ze het Woord van God horen, grijpt het hen diep aan. En ze beven bij de kloof die er bestaat tussen Gods geopenbaarde normen en hun eigen gedrag en dat van andere mensen. Zulke mensen, die beven voor Gods Woord, zijn de mensen die God eert.

En het is ook interessant, want in Jesaja 66, waar dit staat, komt het meteen na vers 1. Vers 1 en 2. Want in vers 1 staat:

> Zo zegt de HEERE: De hemel is Mijn troon en de aarde de voetbank van Mijn voeten. Waar zou dan het huis zijn dat u voor Mij zou willen bouwen en waar de plaats van Mijn rust?
>
> JESAJA 66:1

Hij zegt:

Ik heb al die dingen gemaakt.

Hij zegt:

Maar Ik heb oog voor iemand die gebroken is en oprecht berouw heeft, die beeft bij Mijn woorden.

Met andere woorden, het huis van God, de tempel. God zegt: ‘Wie geeft daar nu om? Ik geef erom dat mensen beven voor Mijn Woord.’ Ezra leefde in een tijd waarin de tempel pas was herbouwd en weer in gebruik was genomen, en de aanbidding daar plaatsvond. Maar Ezra merkte iets belangrijkers op: er was daar een overblijfsel dat beefde voor Gods Woord. En die mensen waren voor God belangrijker dan natuurlijk het huis van God zelf zou zijn, volgens Jesaja. Maar het lijkt er dus op dat Ezra meer dan eens op Jesaja zinspeelt. Jesaja's profetie was blijkbaar in zijn gedachten, samen met de wet van de HEERE.

8

Voorbede en verbondenheid met het volk

Vers 5:

> Tegen het avondoffer stond ik op uit mijn verootmoediging, waarbij ik mijn kleed en mijn mantel had gescheurd, en ik boog mij op mijn knieën en spreidde mijn handen uit tot de HEERE, mijn God. En ik zei: Mijn God, ik ben te zeer beschaamd en te schande geworden om mijn gezicht tot U op te heffen, mijn God, want onze ongerechtigheden zijn talrijk geworden, tot boven ons hoofd, en onze schuld is groot geworden tot aan de hemel.
>
> EZRA 9:5-6

De rest van dit hoofdstuk is wat hij tegen God zei, zijn gebed. En het is een geweldig gebed. Het lijkt in sommige opzichten op Daniëls gebed in Daniël hoofdstuk 9, en ook op Nehemia's gebed in Nehemia hoofdstuk 1. Alle drie deze mannen waren machtige voorbidders voor het volk Israël. Ze waren diep aangegrepen door de zonden van hun volk en de oordelen die over hen waren gekomen en die ze verdienden. En ze baden en deden voorbede om barmhartigheid.

Dus Daniël in Daniël hoofdstuk 9, Nehemia in Nehemia hoofdstuk 1 en Ezra hier bidden gebeden die sterk op elkaar lijken. Vergelijkbaar van geest, vergelijkbaar van inhoud. En in alle drie vereenzelvigen de mannen die bidden zich met hun zondige

volk. Ze zeggen:

We hebben deze slechte dingen gedaan.

‘Wij, wij, wij’, in plaats van ‘zij’.

Door de verbondenheid die zij binnen Israël voelden als één natie, één volk, beseften ze dat het hele volk had geleden doordat één man, Achan, een goudstaaf en een Babylonisch kleed uit Jericho had meegenomen. Toch leed het hele volk, omdat God Israël als één geheel behandelde. Eigenlijk wordt de gemeente ook zo door God gezien. Hoewel je behoud een persoonlijke zaak is, kan het lot van christenen in deze wereld bepaald worden door het gedrag van een minderheid, of van enkelen of velen, zonder dat wij daar zelf bij horen. Dat wil zeggen: we kunnen vervolgd worden, we kunnen in de ogen van de wereld veracht worden, zonder dat dit komt door dingen die wij persoonlijk als individu hebben gedaan. Misschien zijn we zelf zelfs helemaal niet schuldig aan die dingen, maar we zijn één lichaam. Paulus zei:

> En als één lid lijdt, lijden alle leden mee. Als één lid eer ontvangt, verblijden alle leden zich mee.
>
> 1 KORINTHE 12:26

Ook Israël was in zekere zin één lichaam. Deze mannen die voorbede deden, stelden zich niet eigengerechtig boven de anderen en zeiden niet: ‘Wij hebben deze dingen niet gedaan, maar zij wel.’ Dat zou waar zijn geweest. Deze personen, Daniël, Ezra en Nehemia, waren niet schuldig aan de dingen waaraan het volk schuldig was. Maar zij vereenzelvigden zich met het volk van God alsof ze medeplichtig waren, of op zijn minst bezoedeld door wat de anderen hadden gedaan. Ze beleden de zonden van het volk alsof het hun eigen zonden waren.

9

Ezra belijdt schuld ondanks Gods genade

Hij zei:

> En ik zei: Mijn God, ik ben te zeer beschaamd en te schande geworden om mijn gezicht tot U op te heffen, mijn God, want onze ongerechtigheden zijn talrijk geworden, tot boven ons hoofd, en onze schuld is groot geworden tot aan de hemel. Vanaf de dagen van onze vaderen zijn wij in grote schuld tot op deze dag, en door onze ongerechtigheden zijn wij overgegeven, wij, onze koningen en onze priesters, in de hand van de koningen van de landen rondom, aan het zwaard, aan gevangenschap en aan plundering en openlijke schande, zoals op deze dag. En nu was er voor een klein ogenblik genade van de HEERE, onze God, om ons gelegenheid tot ontkoming te laten en om ons vastheid te geven in Zijn heilige plaats, om onze ogen te verlichten, onze God, en ons enige opleving te geven in onze slavernij.
>
> EZRA 9:6-8

Hij bedoelt sinds de tijd van Kores. Dat is waarschijnlijk een periode van ongeveer honderd jaar. Maar dat is de korte tijd waarover hij spreekt, vergeleken met hun lange geschiedenis van ongehoorzaamheid en schande. Er staat:

De Heer, onze God, heeft ons nu even Zijn genade laten zien door een deel van ons te laten ontkomen en ons een vaste plek te geven in Zijn heiligdom.

De Engelse vertaling die de spreker gebruikt, spreekt hier van ‘een pin’, waar de Nederlandse vertaling ‘vastheid’ heeft. Met die pin bedoelt hij iets wat ergens in geslagen is en niet verplaatst kan worden: een beeld van een vaste plek in Jeruzalem.

> Want wij zijn wel slaven, maar in onze slavernij heeft onze God ons niet verlaten, maar heeft Hij ons goedertierenheid bewezen bij de koningen van Perzië, door ons enige opleving te geven om het huis van onze God te doen herrijzen en om de ruïnes ervan te herstellen, door ons een omheining te geven in Juda en in Jeruzalem. En nu, wat zullen wij hierop zeggen, onze God? Wij hebben immers Uw geboden verlaten, die U had gegeven door de dienst van Uw dienaren, de profeten, door te zeggen: Het land dat u binnengaat om het in bezit te nemen, is een onrein land, door de onreinheid van de volken van de landen rondom, door hun gruwelen, waarmee zij het hebben gevuld van het ene einde tot het andere einde, met hun onreinheid. Welnu, u mag uw dochters niet aan hun zonen geven, en hun dochters mag u niet ten huwelijk nemen voor uw zonen; u mag tot in eeuwigheid niet naar hun welstand streven, of naar het goede voor hen, opdat u sterk zult zijn en het beste van het land zult eten, en het uw kinderen in bezit zult geven tot in eeuwigheid.
>
> EZRA 9:9-12

Dat citaat dat hij gebruikt, is een soort samenvatting. Het is geen citaat van één bepaalde passage. Het is een toespeling, vooral op Deuteronomium 7, vers 1 tot en met 5, waar de vermenging met de Kanaänieten wordt verboden.

Hij zegt:

> Na alles wat door onze slechte daden en door onze grote schuld over ons gekomen is — terwijl, U, onze God, verhinderd hebt dat wij ten onder zouden gaan vanwege onze ongerechtigheden, en U ons gelegenheid tot ontkoming gegeven hebt zoals deze — zullen wij dan terugkeren om Uw geboden te breken en om huwelijksbanden aan te gaan met de volken die deze gruwelen doen? Zou U dan niet tot vernietigens toe op ons toornen, zodat er geen overblijfsel of ontkoming meer zou zijn? HEERE, God van Israël, U bent rechtvaardig, want er is ons gelegenheid tot ontkoming gelaten, zoals op deze dag. Zie ons voor Uw aangezicht in onze schuld, want er is niemand die hierom voor Uw aangezicht staande kan blijven.
>
> EZRA 9:13-15

Hij vraagt niet eens zozeer om barmhartigheid. Hij belijdt alleen maar zonde. Hij zegt alleen maar:

We zijn nog steeds schuldig. We zijn onze hele geschiedenis al schuldig geweest. Onze voorouders hebben steeds weer Uw wetten overtreden. En nu hebt U ons bijzonder veel genade getoond, en maken wij dezelfde fouten als zij. En U hebt ons minder zwaar gestraft dan we voor onze zonden verdienden. Maar we blijven gewoon misbruik maken van die genade en doen alsof we U niet hoeven te gehoorzamen.

En hij zegt:

> En ik zei: Mijn God, ik ben te zeer beschaamd en te schande geworden om mijn gezicht tot U op te heffen, mijn God, want onze ongerechtigheden zijn talrijk geworden, tot boven ons hoofd, en onze schuld is groot geworden tot aan de hemel.
>
> EZRA 9:6

10

Het voorstel om vrouwen weg te sturen

Hoofdstuk 10:

> Terwijl Ezra zo bad en deze belijdenis deed en zich huilend voor het huis van God liet neervallen, voegde een zeer grote gemeente van mannen, vrouwen en kinderen uit Israël zich bij hem; want ook het volk huilde luid.
>
> EZRA 10:1

Hij was daar zelf gewoon hardop aan het bidden in het huis van God, waarschijnlijk zelfs heel luid, op zijn knieën en met opgeheven handen. Zijn gebed was waarschijnlijk langer dan wat er is opgeschreven. Dit is waarschijnlijk min of meer een verkorte weergave van zijn gebed. Het was waarschijnlijk langer, want terwijl hij bad, verzamelden deze mensen zich. Het gebed zoals we het hier hebben, zou maar ongeveer een minuut duren om uit te spreken, dus dan zouden ze zich wel heel snel hebben moeten verzamelen. Maar naar alle waarschijnlijkheid bad hij langere tijd in

deze trant. Terwijl hij dat deed, kwamen er mensen die hem hoorden bidden, en ze werden erdoor geraakt. Hij hoefde zich niet eens om te draaien en tot de mensen te prediken. Zijn gebeden raakten hen en brachten hen ertoe heel bitter te huilen.

> Toen nam Sechanja, de zoon van Jehiël, van de nakomelingen van Elam, het woord en zei tegen Ezra: Wij zijn onze God ontrouw geweest, en wij hebben uitheemse vrouwen uit de volken van het land bij ons doen wonen. Evenwel, er is wat dit betreft hoop voor Israël. Welnu, laten wij een verbond sluiten met onze God om alle vrouwen en het uit hen geborene weg te sturen, volgens de raad van de Heere en van hen die beven voor het gebod van onze God, en er zal overeenkomstig de wet gehandeld worden. Sta op, want op u rust de zaak, en wij zullen met u zijn; wees sterk om te handelen.
>
> EZRA 10:2-4

Dat wil zeggen, jij hebt de leiding over het land, dus het is jouw verantwoordelijkheid om op te treden en dit recht te zetten.

Bijbeluitleggers hebben erop gewezen dat het woord in vers 2, waar staat:

We zijn met heidense vrouwen getrouwd, niet het gebruikelijke Hebreeuwse woord voor trouwen is. En in vers 3 staat:

Om deze vrouwen weg te sturen.

Het woord dat hier in het Engels met ‘to put away’ wordt weergegeven, is niet het gebruikelijke Hebreeuwse woord voor scheiden. Dat hoeft niet belangrijk te zijn, want er kan meer dan één woord zijn dat hetzelfde begrip uitdrukt. Misschien is het gewoon een ongebruikelijk gebruik van een synoniem. Maar sommige geleerden denken dat dit misschien geen gewone huwelijken waren, omdat we hier niet het gebruikelijke woord voor trouwen of scheiden hebben. Misschien woonden ze gewoon samen. Misschien waren ze niet alleen met de verkeerde mensen een relatie aangegaan, maar hadden ze dat ook gedaan zonder die relatie door een huwelijk te bekrachtigen.

Het woord dat in het Engels met ‘wives’ wordt weergegeven, kan ook met ‘women’, vrouwen, worden vertaald. Ze hadden dus deze heidense vrouwen genomen en zelfs kinderen bij hen gekregen, maar misschien waren ze niet met hen getrouwd. Het is niet honderd procent duidelijk of het hier werkelijk gaat om van hen scheiden, of eenvoudigweg om uit elkaar gaan met vrouwen met wie ze om te beginnen nooit een relatie hadden mogen hebben. Toch moeten we rekening houden met de mogelijkheid dat ze hier werkelijk in de gewone en wettelijke zin met heidense vrouwen waren getrouwd, en nu aanboden om van hen te scheiden.

Er staat:

11

Vasten als uiting van rouw en geloof

> Toen stond Ezra op en hij deed de oversten van de priesters, van de Levieten en van heel Israël zweren om dienovereenkomstig te handelen; en zij zwoeren een eed. Ezra stond op van voor het huis van God en hij ging naar de kamer van Johanan, de zoon van Eljasib; toen hij daar kwam, at hij geen brood en dronk hij geen water, omdat hij rouwde over de trouwbreuk van de ballingen.
>
> EZRA 10:5-6

Hij had in elk geval ook vóór de reis gevast, en misschien tijdens de reis ook, voor bescherming onderweg. Nu vast hij uit rouw. Vasten maakte geen deel uit van de wet van Mozes. Er was geen gebod om te vasten, met uitzondering van de Grote Verzoendag. Eén keer per jaar moesten ze vasten, naast andere dingen, andere rituelen die bij die dag hoorden. Maar tijdens de ballingschap werd vasten een heel belangrijk onderdeel van de Joodse vroomheid.

Dat vinden we bijvoorbeeld in het boek Zacharia. Daar komen enkele ballingen terug naar Jeruzalem, spreken met de profeet Zacharia en zeggen:

> zeiden zij tegen de priesters die in het huis van de HEERE van de legermachten waren, en tegen de profeten: Moet ik in de vijfde maand blijven treuren en mij blijven afzonderen, zoals ik dit nu al zoveel jaren gedaan heb?
>
> ZACHARIA 7:3

Ze hadden vier dagen in het jaar waarop ze vastten om te rouwen over verschillende rampen die hadden plaatsgevonden: de belegering van Jeruzalem, het doorbreken van de muren van Jeruzalem, de moord op Gedalia. Enkele van de gebeurtenissen die hun rampspoed teweeg hadden gebracht. Ze hadden zeventig jaar lang gevast, vier keer per jaar, vier dagen van het jaar.

In de dagen van Jezus hadden de Farizeeën het vasten vervolgens tot een vaste gewoonte gemaakt: ze deden het twee keer per week. Dat deden de discipelen van Johannes de Doper ook. Na de ballingschap werd vasten dus een normaal onderdeel van de vroomheid onder de Joden, hoewel het nooit in de wet was geboden. Jezus sprak zelfs alsof Zijn discipelen zouden vasten, hoewel Hij nooit een gebod gaf om dat te doen. Toen Hem werd gevraagd waarom Zijn discipelen niet vastten, terwijl de discipelen van Johannes en die van de Farizeeën wel vastten, zei Hij eenvoudig:

> En Jezus zei tegen hen: De bruiloftsgasten kunnen toch niet vasten terwijl de Bruidegom bij hen is? Zolang zij de Bruidegom bij zich hebben, kunnen zij niet vasten, maar de dagen zullen komen dat de Bruidegom van hen weggenomen zal zijn, en dan, in die dagen, zullen zij vasten.
>
> MARKUS 2:19-20

Hij gebood het niet. Hij zei alleen dat het zou gebeuren.

Ook zei Hij, toen Hij de Bergrede hield:

> En wanneer u vast, toon dan geen droevig gezicht, zoals de huichelaars. Zij vervormen namelijk hun gezicht, zodat zij door de mensen gezien worden als zij vasten. Voorwaar, Ik zeg u dat zij hun loon al hebben.
>
> MATTHEÜS 6:16

Dit maakte deel uit van drie samenhangende onderwijzingen over wanneer je aalmoezen geeft, wanneer je bidt, wanneer je vast. We geloven zeker dat aalmoezen geven en gebed normale bezigheden zijn waarmee christenen zich behoren bezig te houden. Hij leek ervan uit te gaan dat vasten ook deel zou uitmaken van het christelijke leven.

Maar het is nooit gebleken dat het vasten tot een vaste instelling maken iets goeds is in Gods ogen. In Jesaja hoofdstuk 58 klaagt God erover dat de Joden hun vasten van voedsel tot een vaste instelling hadden gemaakt, maar de dingen hadden verwaarloosd waar God werkelijk om gaf. Gregg geeft Gods boodschap daar zo weer:

> Het gaat Mij niet werkelijk om het overslaan van maaltijden. Ik wil dat jullie ophouden met onderdrukking en zonde. Ik wil dat jullie je onthouden van het kwaad, niet van voedsel.
>
> JESAJA 58

Dus als je vast, moet dat volgens mij gebeuren zoals de Geest je leidt, en niet noodzakelijk volgens een vast schema dat daarvoor is ingesteld. Maar hier was hij in rouw, en daarom vastte hij.

12

Het volk bijeen voor herstel van de trouwbreuk

> En men ging met een boodschap voor alle ballingen door Juda en Jeruzalem om in Jeruzalem bijeen te komen. En van al wie niet binnen drie dagen zou komen, volgens de raad van de vorsten en de oudsten, zouden al zijn bezittingen met de ban geslagen worden en hijzelf zou worden afgezonderd van de gemeente van de ballingen.
>
> EZRA 10:7-8

> Toen kwamen alle mannen van Juda en Benjamin bijeen in Jeruzalem, binnen drie dagen; het was de negende maand, op de twintigste van die maand. Het hele volk zat op het plein van het huis van God, bevend omwille van de zaak en vanwege de vele regen.
>
> EZRA 10:9

Niet vanwege het Woord van God, maar:

vanwege deze zaak en ook vanwege de zware regen.

Ze stonden buiten in de regen. Het was winter. Het was een koude regen, en ze stonden te rillen. Maar daar buiten in de regen staan was één manier waarop ze lieten zien dat het hun ernst was om deze zaak recht te zetten.

> Toen stond Ezra, de priester, op en zei tegen hen: U bent ontrouw geweest en u hebt uitheemse vrouwen bij u doen wonen, en daarmee de schuld van Israël vermeerderd. Welnu, geef de HEERE, de God van uw vaderen, de eer, en handel naar Zijn welbehagen, en zonder u af van de volken van het land en van de uitheemse vrouwen.
>
> EZRA 10:10-11

> De hele gemeente antwoordde en zei met luide stem: Zo, overeenkomstig uw woord, staat het ons te doen. Het volk is echter talrijk, en het is de regentijd; en er is geen kracht om buiten te blijven staan. Bovendien is het geen werk voor één dag of voor twee, want wij hebben met velen in deze zaak overtreden. Laat onze vorsten toch aantreden voor de hele gemeente en laat allen die in onze steden wonen en die uitheemse vrouwen bij zich hebben doen wonen, op vastgestelde tijden komen, en met hen de oudsten van elke stad en haar rechters, totdat wij de brandende toorn van onze God vanwege deze zaak van ons afgewend hebben.
>
> EZRA 10:12-14

> Alleen Jonathan, de zoon van Asahel, en Jehazia, de zoon van Tikva, stonden hiertegen op; en Mesullam en Sabbethai, de Leviet, hielpen hen.
>
> EZRA 10:15

Er waren dus een paar leiders die zich tegen deze aanpak verzetten. Het is niet duidelijk of ze zich verzetten tegen het hele idee om van de vrouwen te scheiden, of tegen het idee om dat niet onmiddellijk te doen. Het voorstel was: ‘Dit gaat even duren. We kunnen dit niet allemaal vandaag doen. We moeten de wettelijke procedures voor echtscheiding en dergelijke doorlopen. Dus we moeten dit over een bepaalde periode spreiden.’ Het is mogelijk dat die mannen, Jonathan en Jehazia, zich tegen het uitstel verzetten, of misschien verzetten ze zich tegen de hele oplossing. Dat wordt niet duidelijk gemaakt. Hoe dan ook, er werd besloten om dit te doen.

13

Zorgvuldig onderzoek van de huwelijken

> De ballingen deden zo. Ezra, de priester, en de mannen, te weten de familiehoofden, zonderden zich van hen af, naar hun familie, allen bij name genoemd. Zij hielden zitting op de eerste dag van de tiende maand om de zaak te onderzoeken.
>
> EZRA 10:16

Dat was dus duidelijk drie maanden later.

> En op de eerste dag van de eerste maand hadden zij de zaak voor alle mannen die uitheemse vrouwen bij zich hadden doen wonen, afgehandeld.
>
> EZRA 10:17

Het blijkt dat er kennelijk ongeveer honderdtien mannen waren die deze overtreding hadden begaan. Het kostte drie maanden om hun zaken af te handelen. Dat is ongeveer één per dag, iets meer dan één per dag. Ze hebben het dus kennelijk heel zorgvuldig onderzocht, want het was geen kleinigheid om je vrouw en kinderen weg te sturen. Stel je voor hoe hartverscheurend dat zou zijn. Tijdens het overleg moest ongetwijfeld ook worden besloten wie voor deze kinderen zou gaan zorgen. Hoe zou er in het onderhoud van de vrouw worden voorzien? Je kunt niet met haar getrouwd

zijn, maar je kunt haar ook niet zomaar als weduwe achterlaten en je kinderen als wezen. Er moesten dus bepaalde regelingen worden getroffen. Ze hebben er kennelijk ruim de tijd voor genomen om te bekijken hoe ze dit zo konden aanpakken dat deze vrouwen en kinderen niet als slachtoffers zouden achterblijven.

> Van de nakomelingen van de priesters werden er gevonden die uitheemse vrouwen bij zich hadden doen wonen: van de nakomelingen van Jesua, de zoon van Jozadak, en zijn broers: Maäseja, Eliëzer, Jarib en Gedalia.
>
> EZRA 10:18

We krijgen hier een aantal namen. Eigenlijk bestaat de rest van dit boek uit een namenlijst. Hun namen zijn niet belangrijk genoeg om tijd te besteden aan het voorlezen ervan. Dat zou werkelijk het enige zijn wat we zouden doen. We zouden alleen maar de namen voorlezen, die zo'n vierentwintig verzen beslaan. Het boek eindigt met vers 44:

> Deze allen hadden uitheemse vrouwen genomen, en sommigen van hen hadden vrouwen bij wie zij kinderen gekregen hadden.
>
> EZRA 10:44

14

Paulus over het huwelijk met een ongelovige

Nu zou voor ons geen overeenkomstige handelwijze passend zijn als het gaat om het wegsturen van deze heidense vrouwen. Dat wil zeggen: wanneer je christenen tegenkomt die met niet-christenen zijn getrouwd, is het niet passend om die weg te sturen. We weten niet eens of het bij deze gelegenheid passend was. Ezra geloofde van wel, maar het verhaal is beschrijvend, niet voorschrijvend. Het vertelt ons dat dit is wat Ezra en het volk overeenkwamen om te doen. Ons wordt niet verteld of dit Gods gebod was, of God het goedkeurde, of hoe dat zat. Het is gewoon wat ze deden om te proberen een slechte situatie recht te zetten.

In 1 Korinthe 7, vers 12 tot en met 15, geeft Paulus instructies aan christenen die met niet-christenen getrouwd zijn. Vrijwel zeker denkt hij daarbij aan heidense echtparen van wie de een Christus heeft aangenomen en de ander niet. Ze trouwden als twee ongelovigen, maar daarna werd de een gelovig en de ander niet. Nu heb je dus een gelovige die met een ongelovige getrouwd is. Moet die van de ongelovige scheiden? Het antwoord dat Paulus geeft, is nee, dat moet niet. In 1 Korinthe 7, vers 10 tot en met 12, zei hij:

> Maar de gehuwden beveel ik — niet ik, maar de Heere — dat een vrouw niet zal scheiden van haar man — en als zij toch gaat scheiden, moet zij ongehuwd blijven of zich met haar man verzoenen — en dat een man zijn vrouw niet zal verlaten. Maar tegen de anderen zeg ík, niet de Heere: Als een broeder een ongelovige vrouw heeft en zij er van harte mee instemt bij hem te wonen, moet hij haar niet verlaten.
>
> 1 KORINTHE 7:10-12

Dat wil zeggen: probeer niet te scheiden als de ander ermee instemt bij je te wonen. Maar hij zei:

> Maar als de ongelovige scheiden wil, laat hij scheiden. De broeder of de zuster is in zulke gevallen niet gebonden. God heeft ons echter tot vrede geroepen.
>
> 1 KORINTHE 7:15

En hij zei:

In zulke gevallen zit die broeder of zuster nergens aan vast.

15

Huwelijksbeloften blijven gelden na bekering

Dus blijkbaar kan een huwelijk tussen mensen met een verschillend geloof terecht stuklopen op dat geloofsverschil, maar het initiatief daarvoor mag niet van de gelovige uitgaan. Waarom? Omdat je geloften hebt afgelegd; je hebt beloften gedaan. Je kunt niet zomaar je geloften breken omdat je een domme gelofte hebt afgelegd. Bedenk dat Jozua zijn gelofte aan de Gibeonieten niet kon breken. Jefta kon zijn gelofte niet breken en zijn dochter sparen. Als je God vreest, leg je geen geloften af om ze vervolgens te breken. Dus houd je je aan je geloften. Misschien heb je een stomme gelofte afgelegd, ben je een stomme verbintenis aangegaan. Misschien ben je met de verkeerde persoon getrouwd, maar je blijft. En als de ander ongelovig is en wil blijven, dan blijf jij.

En Paulus zegt:

> Want hoe weet u, vrouw, of u uw man zult behouden? Of hoe weet u, man, of u uw vrouw zult behouden?
>
> 1 KORINTHE 7:16

Als de ander ervoor openstaat dat jij christen bent, staat die er misschien ook voor open om op een gegeven moment zelf christen te worden. Maar als de ander weggaat, zegt Paulus:

Laat ze gaan. Je zit nergens aan vast.

Het huwelijk is voorbij.

En dus, waar Ezra de Joden daadwerkelijk het initiatief tot deze echtscheidingen liet nemen, stond Paulus zulke echtscheidingen toe als de christen er niet het initiatief toe nam. Want het zou onrechtvaardig zijn als de christen beloften aan zijn of haar huwelijkspartner had gedaan en die vervolgens brak.

Sommige mensen zeggen: ‘Ik heb die belofte gedaan voordat ik gelovig was, en nu ben ik christen, en:

> Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.
>
> 2 KORINTHE 5:17

Dus de gelofte die ik aflegde toen ik geen christen was, doet er niet toe, toch?’ Fout. Dat is alsof je zegt: ‘Ik ben de verplichting aangegaan om mijn auto af te betalen voordat ik christen was. Nu ben ik christen en hoef ik me niet meer aan die verplichting te houden, toch? Ik hoef mijn schulden niet meer af te betalen. Ik heb een heleboel geld geleend voordat ik christen was. Nu ben ik christen en hoef ik mijn schulden niet af te betalen, toch?’ Fout.

Als christen moet je er meer dan ooit op toezien dat je integer blijft. Je mag geen leugenaar en bedrieger worden omdat je christen bent geworden. Als je beloften doet en daarna christen wordt, ga je gewetensvoller met je beloften om, niet minder gewetensvol.

Maar dit was natuurlijk een bijzondere situatie, en ik geloof dat ze in Ezra’s tijd waarschijnlijk het juiste hebben gedaan. Al zou dat, zoals ik al zei, geen handeling zijn die voor christenen in een vergelijkbare situatie vandaag ook een plicht wordt.

Ezra wordt opnieuw genoemd in Nehemia hoofdstuk 8, bij een plechtigheid waar hij de wet aan het volk voorleest en onderwijst. Maar we gaan op dit moment niet verder met het leven van Ezra, omdat we chronologisch gezien nu verdergaan met het leven van Nehemia. En we zullen Ezra gewoon weer zien verschijnen in dat verhaal, in dat volgende boek.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Ezra 9:1-2

- Ezra 9:3
- Markus 12:30
- Nehemia 13:23-24
- Nehemia 13:25
- Ezra 9:4
- Ezra 7:27
- Jesaja 66:2
- Jesaja 66:1
- Ezra 9:5-6
- 1 Korinthe 12:26
- Ezra 9:6-8
- Ezra 9:9-12
- Ezra 9:13-15
- Ezra 9:6
- Ezra 10:1
- Ezra 10:2-4
- Ezra 10:5-6
- Zacharia 7:3
- Markus 2:19-20
- Mattheüs 6:16
- Jesaja 58
- Ezra 10:7-8
- Ezra 10:9
- Ezra 10:10-11
- Ezra 10:12-14
- Ezra 10:15
- Ezra 10:16
- Ezra 10:17
- Ezra 10:18
- Ezra 10:44
- 1 Korinthe 7:10-12
- 1 Korinthe 7:15
- 1 Korinthe 7:16
- 2 Korinthe 5:17

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.